

tallet af Udvalget har anbefalet Andragendet under Nr. 44 fra nogle Beboere i Kolt By; da der jo der er flere Beboere, er der jo kun Tale om en mindre Sum for hver enkelt, og jeg synes derfor, at dette er en urigtig Grund at anføre. Man har maaskee meent, at der ikke har været tilstrækkelige Dplysninger meddeelt om dette Andragende, men det vilde jo efter Udvalgets Udtalelse ikke have hjulpet Stort, om der var fremskaffet saadanne, da det siges, at selv om Andragendet havde været ledsaget af mere tilstrækkelige Dplysninger, vilde Udvalget dog ikke have kunnet tilraade at fremme det videre. Disse Grunde, som Finantsudvalget er fremkommen med for at aflaae dette Andragende, forekomme mig saaledes at være lidt underlige. Jeg mener, at det dog ikke er saa lille en Sum, Talen her er om, og derfor skal jeg tillade mig at anbefale Andragendet.

Winther: Jeg vil blot gjøre den Bemærkning, at, naar det flere Gange er blevet fremhævet, at vi ikke her kunne give os til at undersøge disse Andragender, vil jeg ogsaa give de Herrer Ret deri, men det er heller ikke os, der skulle undersøge, men Ministeren, og dette er en ganske anden Sag. Ministeriet vil være istand til at staffe alle de Dplysninger, som det krænger til, og denne Grund kan altsaa slet ikke anføres mod vore Indstillinger.

Finantsministeren: Jeg vil kun sige, at jeg ikke troer, man godt kan paalægge Ministeren denne Forretning, naar man ikke til lige anviser ham Midlerne til at udføre den. At sige, at Ministeren skal staffe alle disse Dplysninger, der angaae Facta, der ligge 3—4 Aar tilbage i Tiden, er let sagt, men ikke let gjort. De Herrer ville erindre, at de Dplysninger, der haves, navnlig ere vedkommende Sogneforstanderskabers og Sognefogders Erklæringer til Protocollen, og disse foreligge ogsaa nu.

Ordføreren: Det er ikke nemt at gjøre Alle tilpas. Fra den ene Side har man breidtet os, at vi have været for lempelige, fra den anden Side, at vi have været for strenge ved at stille disse Forslag til det høje Thing.

I den sidste Retning have vi hørt en Bemærkning fra det ærede Medlem for Veile Amts 4de Valgkreds (Søren Sorgenisen), som maaskee ikke var ganske uden Bægt, og i det Hele taget troer jeg at turde forsikre, at de Bemærkninger, som ere fremkomne fra ærede Medlemmer udenfor Udvalget, og som gaae mod vore Indstillinger, ville blive tagne under nøieste Overveelse inden 2den Behandling. Jeg skal, hvad jeg troer at have fundet Anledning til ved enkelte Ytringer, der ere saibne her i Salen, i Forbigaaende bemærke, at den Behandling, her er fulgt med Hensyn til disse Andragender, er ganske af samme Natur som de tidligere første Behandlinger af Andragender, hvilket de ærede Herrer ville kunne overbevise sig om ved at eftersee de forskjellige Rigsdagsstender. Angaaende Hovedprincippet, det nemlig, om man overhovedet tør røre ved Krigsstadefagerne eller ikke, skal jeg tillade mig at fremsætte min Ansættelse i al Korthed. Jeg betragter Erstatningsloven som ligebyrdig med enhver anden Lov; den binder Rigsdagen accurat i samme Grad, men heller ikke mere. En Pensionslov, en Lønningslov ere ligesaa bestemt bindende for Rigsdagen som Krigsstadeerstatningsloven, men ikke destomindre faaer man jo hvert Aar Andragender i temmelig betydeligt Antal om Afvigelser baade fra Pensions- og fra Lønningslovene. Hvorfor skulle vi da nu, da vi have fastslaaet dette Forhold ved Lov, gaae hen og forandre det? Denne Betragtning maatte man kunne gjøre gjældende ligesaagodt i de nævnte Tilfælde som i nærværende, der angaae Krigsstaade, men det har man jo aldrig gjort, fordi man ofte vilde træde Villigheden under Fødder ved at gjøre det, og det bør man heller ikke gjøre ved denne Lov, især da man vil erindre, under hvilke Forhold den blev til, og paa hvilken Maade man her i Thinget affød fra den Reaction, som Folkethinget havde fastsat ved sin tredje Behandling, hvilket jeg vil tillade mig at henvise til. Jeg troer, at man saameget mindre bør det, naar man vil erindre, at de Sager, som angaae Krigsstadeerstatning, ere virkelig meget besynderligt behandlede; thi de bleve reviderede i et Ministerium af 30—40 — jeg havde nær sagt sammenstrabede Personer, der fulgte hver sin Idee, og disse Rister med Bilag